

Arrest

nr. 312 633 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. K. S. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van origine Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren en getogen in het dorp Kham in het district Deh Bala van de Afghaanse provincie Nangarhar. U bent nooit naar school geweest. De laatste acht à negen jaar voor uw vertrek hield u zich bezig met de kippenboerderij waarvan u eigenaar was. U werkte er samen met uw twee werknemers, N. (...) en Na. (...). U bent getrouwd met M. (...) en hebt samen twee zonen.

U begon problemen te krijgen met de taliban en Daesh vanwege de job die uw broer M. K. (...) uitoefende bij het hooggerechtshof in Kabul. Daar was hij de klusjesman van dienst. De taliban en Daesh zijn hiervan op de hoogte gekomen en hebben via de dorpsouderen gevraagd dat uw broer zou stoppen met zijn werk. Een week later hebben de taliban uw vader benaderd met een gewijzigd voorstel. Het was voor hen namelijk niet

langer noodzakelijk dat uw broer zou stoppen met zijn werk, maar indien hij het werk besloot verder te zetten, dan moest hij er als spion werken voor hen. Hiermee ging uw broer niet akkoord. Dat uw broer hier niet mee instemde, zinde uw familie niet omdat ze er van overtuigd waren dat de taliban jullie achterna zouden zitten en wraak zouden willen plegen. Uw vader was niet bereid om dergelijk risico te lopen en koos er dan ook voor om de band met uw broer te verbreken door hem niet langer als zijn zoon te beschouwen. Vervolgens heeft uw broer het ouderlijk huis verlaten samen met zijn kinderen. De volgende dag bent u naar zijn schoonfamilie geweest om hem op te zoeken, maar u kon hem daar niet vinden. Sindsdien werd elk contact met hem verbroken, en hebben jullie niets meer van hem gehoord. Nadien hebben jullie nog verschillende dreigementen ontvangen, maar uw vader liet hen weten dat hij de band met zijn zoon had verbroken en hij dus ook niet langer welkom was thuis.

Daarnaast kreeg u ook nog te maken met een ander probleem. Y. (...), uw paternale neef, werkte bij de lokale politie, maar kwam vanwege zijn verlof terug naar het dorp. Voor het verbreken van hun vasten zat hij met nog twee andere collega's van hem aan de rivier. Daesh was hiervan op de hoogte en heeft hen neergeschoten. Op dat moment was u binnen bij uw moeder, maar u hoorde de geweerschoten en ging meteen over tot actie. U ging naar uw huis om uw auto en bracht Y. (...) samen met de twee anderen naar het ziekenhuis in Jalalabad. Ondanks uw inspanningen zijn ze alle drie gestorven. Zo'n 11 à 13 dagen later kreeg uw vader een dreigement dat zijn zoon zich moest presenteren. Uw vader legde meteen de link met het feit dat u die mensen naar het ziekenhuis had gebracht, maar gaf u het advies om gewoon uw dagdagelijks leven verder te zetten. Uw vader zou de dorpsouderen naar Daesh sturen om te achterhalen wat de werkelijke reden is waarom u zich moet presenteren. Maar dat laatste had helemaal geen succes. Drie dagen later kregen jullie een dreigbrief. Uw vader is dan naar aanleiding van die brief samen met G. (...), de vader van Y. (...) en het dorpshoofd naar het districtshuis gegaan om aangifte in te dienen. Daar gaven ze uw vader het advies dat u best voor een tijd zou onderduiken tot de overheid opnieuw meer controle kreeg. In de mate van het mogelijke paste u dat advies toe. Op een avond zag u enkele dorpelingen in de buurt van uw boerderij. U bent zich dan samen met N. (...) en Na. (...) gaan verstoppen in de berg. Vandaaruit konden jullie zien dat die dorpelingen naar de boerderij waren gekomen en zo'n 40-tal kippen hadden gedood en borden hadden vernield. Omdat u nog steeds niet om eten was gekomen naar het huis van uw ouders, werd uw moeder ongerust en stuurde ze uw vader erop uit om een kijkje te gaan nemen in de boerderij. Hij zag meteen dat er iets mis was, en was terug naar huis gekeerd. Omdat N. (...) en Na. (...) zich niet langer veilig voelden, besloten ze niet meer voor u te werken. Wanneer u terug thuis kwam bent u samen met uw familie naar Samsulaki gereden, naar de schoonvader van uw broer. De volgende dag ging u naar Masina, waar u bij uw zus B. (...) verbleef om dan vandaaruit samen met uw schoonbroer en vader naar de stad te trekken, waar er een deal werd gesloten om u naar een veilige plek te brengen.

U verliet Afghanistan en reisde naar Iran waar u enige tijd verbleef. Een jaar na uw vertrek werd uw vader door onbekende personen doodgeschoten. Vanwege de moord op uw vader heeft ook uw broer M. K. (...) het land verlaten. Hij vervoegde u in Iran. Jullie hadden het plan om samen te reizen, maar wanneer jullie zich aan de grens met Turkije bevonden, zijn jullie elkaar kwijtgeraakt. U besloot echter verder te reizen via Turkije naar Bulgarije. In Bulgarije werden er op 04 november 2021 vingerafdrukken van u genomen en werd er een asielprocedure opgestart. U hervatte uw reis en kwam via Servië en Hongarije aan in Oostenrijk, waar er opnieuw vingerafdrukken werden genomen van u op 22 december 2021. U besloot opnieuw verder te reizen en kwam via Frankrijk aan in België op 03 januari 2022. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Tot op vandaag blijft u in het ongewisse over de huidige verblijfplaats van uw broer M. K. (...). Na uw vertrek werd ook uw kippenboerderij in brand gestoken.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolgd te zullen worden door de taliban en Daesh.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van een dreigbrief van Daesh, uw paspoort, uw originele verkiezingskaart, uw originele taskara (Afghaans identiteitsdocument), zowel een kopie als de originele taskara van uw vader, en de originele taskara's van uw moeder, drie zussen en broer. U legt ook de originele werkbadge van M. K. (...) neer, alsook kopieën van werkdocumenten van uw broer. U bent ook in het bezit van enkele kopieën van werkdocumenten van uw paternale neef, Y. (...), waaronder ook zijn taskara. U legt daarnaast ook nog een origineel medisch document neer van het Rode Kruis dat u hebt bekomen naar aanleiding van een operatie die hebt ondergaan aan uw tanden. Hiervan legt u ook nog tal van foto's neer. Verder slaagt u er ook in de twee enveloppen te bezorgen waarin de documenten naar u werden opgestuurd. Op 13 juni 2023 bezorgde u de originele taskara van uw vader en een dreigbrief, waarvan u eerder kopieën had ingediend, samen met de originele enveloppe waarmee deze documenten naar u werden gestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Zo bevat de vragenlijst “bijzondere procedurele noden “ d.d. 16 juni 2022 geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte ten overstaan aan de DVZ. Ook het CGVS kon geen bijzondere procedurele noden vaststellen. U legt een medisch document en verschillende foto's neer ter staving van de operatie die u hebt ondergaan aan uw tanden nadat u werd geslagen en bestolen door enkele onbekende mensen in België (CGVS, p. 5). De problemen aan uw tanden zijn echter niet van die aard dat ze u niet in staat zouden stellen om deel te nemen aan onderhavige procedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek dat u zeer capabel was om te antwoorden op de vragen en bleek u ook niet gehinderd te zijn om te zijn om verklaringen af te leggen vanwege deze problemen. Daarnaast werd er tijdens het onderhoud gepeild naar en rekening gehouden met uw huidige gezondheidstoestand, en werd onder meer de mogelijkheid aangestipt om op elk moment een pauze aan te vragen (CGVS, p. 2, 6). Verder maakte uzelf, noch uw advocaat, melding van een specifieke toestand die een normale deelname aan de procedure zou verhinderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door de vaststelling dat uw huidige verklaringen tegenstrijdig zijn met hetgeen u verklaarde bij de DVZ. In de eerste plaats mag het ten stelligste verbazen dat u bij de DVZ enkel en alleen een vrees ten aanzien van Daesh verklaarde (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, vraag 5). U maakte geen enkele melding van het feit dat u door de taliban werd bedreigd. Daar waar u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart problemen te hebben gekend met de taliban vanwege de job van uw broer als klusjesman bij het hooggerechtshof, is hier geen enkel spoor van te bekennen in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ (CGVS, p. 15-16). Bij de DVZ verklaarde u enkel problemen te hebben gehad met Daesh vanwege de job van uw broer, en niet de taliban (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, vraag 5). Hiermee geconfronteerd, geeft u het vreemde antwoord dat de protection officer u niet de volledige vraag had gesteld (CGVS, p. 21). Nogmaals duidelijk gevraagd, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat jullie de toestemming aan de taliban hadden gegeven om te doen met uw broer wat ze maar wilden, maar deze uitleg biedt geen verklaring voor de vastgestelde incoherentie (CGVS, p. 21).

Verder is het ook eigenaardig dat u bij de DVZ verklaarde dat uw vader zo'n drie dagen voor uw vertrek werd gedood door Daesh (zie administratief dossier, verklaring DVZ, vraag 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u het verloop van de gebeurtenissen echter anders voor en valt het op dat u hierover ook maar moeilijk om coherente wijze kan vertellen. Gevraagd wanneer uw vader is overleden, zegt u dat hij zo'n drie à vier jaar geleden is overleden (CGVS, p. 11). Dit situeert u vervolgens een jaar voor uw vertrek. Evenwel is het opvallend dat u tijdens het uit de doeken doen van uw verhaal op het Commissariaat-generaal geen melding maakt van deze gebeurtenis. Uit uw asielrelaas komt duidelijk naar voren dat uw vader nog samen met uw schoonbroer naar de stad was gegaan om u via een smokkelaar naar een veilige regio te brengen (CGVS, p. 19). Deze vaststelling strookt dan ook niet met uw verklaring dat hij een jaar voor uw vertrek is overleden. Eens u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat uw vader een jaar na uw vertrek was vermoord, toen u reeds in Iran was (CGVS, p. 20). Toen uw broer, M. K. (...), hiervan op de hoogte kwam, heeft hij besloten om het land te verlaten en is uw broer tot bij u in Iran gekomen (CGVS, p. 20).

Aansluitend kan het ook vreemd worden bevonden dat u initieel verklaarde dat u 10 maanden onderweg was van Afghanistan naar België (zie administratief dossier, verklaring DVZ, vraag 37), terwijl uit uw voorgaande verklaring blijkt dat u toch enige tijd in Iran bent verbleven. Hiernaar gevraagd, stelt u ook zo'n tweeënhalf jaar in Iran te zijn verbleven, dat u dan 10 maanden onderweg zou zijn geweest lijkt helemaal niet te kloppen (CGVS, p. 21). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze u niet de vraag hebben gesteld hoe lang u in elk land bent gebleven, waardoor u gewoon zei dat u tien maanden onderweg was (CGVS, p. 21). Nochtans wordt er door de DVZ specifiek gevraagd naar alle plaatsen en landen waar u bent doorgereisd alvorens u in België aankwam, én vragen ze ook telkens naar de datum van binnenkomst en vertrek. Dat ze u bovendien ook vertelden dat u over bepaalde zaken vaag moest blijven, slaagt al helemaal nergens op (CGVS, p. 21). Dat u de gebeurtenissen maar moeilijk op coherente wijze kunt brengen roept ernstige twijfels

op over de waarachtigheid van uw asielrelaas. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen in de tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan hebben. Gelet op deze tegenstrijdigheden die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er bijgevolg worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds op fundamentele wijze wordt ondermijnd.

Ten tweede haalt u aan problemen te hebben gekend met de taliban vanwege het werk van uw broer M. K. (...) dat als klusjesman was tewerkgesteld in hooggerechtshof te Kabul. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer ongeveer een jaar na uw vertrek het land heeft ontvlucht nadat uw vader werd vermoord (CGVS, p. 13). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die voortvloeien uit zijn profiel.

Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande de vervolgingsfeiten die uw broer en in het verlengde u en uw familie hebben meegemaakt eerder onaannemelijk zijn en bijgevolg ongeloofwaardig worden geacht.

U komt in wezen niet verder dan blote beweringen wanneer u vertelt over de door u beweerde problemen die volgen uit het werkprofiel van uw broer. Zo werd er reeds vastgesteld, dat gezien de tegenstrijdigheid met het DVZ-relaas aangaande de bedreiging van de taliban, uw geloofwaardigheid al reeds op ernstige wijze wordt ondermijnd, maar verder zijn er nog tal van onwaarschijnlijkheden vast te stellen die deze conclusie bevestigen. Zo is het in de eerste plaats vreemd dat u beweert problemen te hebben gekend met zowel de taliban als Daesh vanwege de job van uw broer (CGVS, p. 15). Zowel de taliban als Daesh zouden naar de dorpsouderen zijn gegaan om te vragen dat uw broer zou stoppen met zijn werk, maar vervolgens zouden enkel en alleen nog maar de taliban verdere acties hebben genomen (CGVS, p. 15-16). Eens Daesh naar de dorpsouderen zijn gegaan, kwam er geen verder vervolg meer aan deze bedreiging. Het mag overigens verbazing wekken dat u ook nog eens ter bevestiging vraagt of u wel zeker Daesh hebt vermeld bij het vertellen van de gebeurtenissen (CGVS, p. 15). Het valt nauwelijks ernstig te nemen en komt allesbehalve doorleefd over dat u niet bij machte bent hier spontaan over te vertellen.

Ook het feit dat u nadien ook verklaart dat Daesh jullie niet veel tijd gaven, komt uitermate vreemd over, aangezien u nadien helemaal geen gewag meer maakt van bedreigingen die zouden hebben gevolgd nadat Daesh de dorpsouderen hadden geraadpleegd.

Ten tweede kan er ook het één en het ander over de dreiging zelf worden gezegd. Zo is eigenaardig dat de taliban eerst nog hadden gezegd dat uw broer moest stoppen met zijn werk, om een week later het toefelijke voorstel te doen dat hij wel nog zou kunnen blijven verder werken, maar hij in dat geval als spion voor de taliban zou moeten werken (CGVS, p. 15). Deze plotselinge wending doet weliswaar de wenkbrauwen fronsen. Op dat moment kon uw vader nog geen antwoord geven aan de taliban omdat uw broer niet thuis was (CGVS, p. 15). Een week later zijn ze dan nogmaals langsgesproken om te polsen naar dat antwoord (CGVS, p. 15-16). Daarbij lieten ze jullie ook weten dat ze de kosten van het gezin zouden vergoeden indien uw broer voor hen zou werken (CGVS, p. 16). Dat de taliban dergelijke geduldige en toch wel naïeve houding zouden aannemen tegenover iemand die banden heeft met de overheid, komt eerder ongerijmd over. Verder kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de reactie van uw broer op dit voorstel. Gegeven de context dat uw broer in het vizier van de taliban was beland, is het een vreemde vaststelling dat uw broer er voor koos om van zijn werkplek in Kabul terug te keren naar het dorp (CGVS, p. 16). Daarbovenop kan zijn onbegripvolle reactie op de bezorgdheid die er heerste onder uw familie maar moeilijk overtuigen. Zowel uw vader als moeder maken hem duidelijk dat ze bang zijn voor de mogelijke gevolgen die er voor hen zouden ontstaan indien uw broer niet zou ingaan op hun voorstel, maar toch blijft uw broer voet bij stuk houden (CGVS, p. 16). Dat hij bereid is om zo'n groot risico te nemen, met alle mogelijke gevolgen van dien voor zijn familie, is onaannemelijk. Uw broer zegt geen spion te kunnen zijn omdat hij dan zelf het risico zou lopen te worden opgepakt door de overheid (CGVS, p. 16). Maar ook het werk stoppen zou voor hem geen optie zijn omdat hij daar hard voor gestudeerd heeft en harde tijden heeft gekend (CGVS, p. 16). Hij is dan ook niet bereid om terug in de velden te komen werken. Nochtans was uw broer ook als arbeider tewerkgesteld bij het hooggerechtshof. Zodoende, rekening houdend met de motieven en beweegredenen van uw broer om niet in te stemmen met hetgeen de taliban voorstelden, is het niet alleen onbegrijpelijk, maar ook onverklaarbaar waarom uw broer zulk groot risico zou nemen. Al zeker niet

aangezien uw vader ook nog eens de drastische beslissing nam om hem niet langer als zijn zoon te beschouwen vanwege zijn beslissing (CGVS, p. 16). U geeft ook aan dat alle contact met hem werd verbroken (CGVS, p. 16). Dat u dan wel nog in staat was om hem in Iran te ontmoeten doet dan ook verwonderen (CGVS, p. 13). Hiernaar gevraagd, stelt u dat uw broer nog in contact stond met dorpsgenoten, maar blijft het echter onduidelijk hoe hij tot bij u was geraakt in Iran (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd, kan u nog steeds geen duiding geven en verklaart u dat uw broer te weten was gekomen dat uw vader om het leven was gekomen en hij vervolgens contact had opgenomen met de man van uw zus (CGVS, p. 20).

U verklaart ook verschillende keren dat de dood van uw vader de aanleiding is geweest voor uw broer om het land te verlaten (CGVS, p. 13, 20). Dergelijke reactie houdt echter weinig steek gezien zijn eerdere houding ten aanzien van zijn vader, en het feit dat het contact al enige tijd was verbroken (zie supra). Om dan de drastische stap te zetten om het land te verlaten, zonder dat u melding maakt van andere ernstige feiten waarmee uw broer werd geconfronteerd, raakt kant noch wal. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Daarenboven, door het afleggen van onaannemelijke verklaringen over de vervolgingsfeiten van uw broer haalt uw geloofwaardigheid inzake dit element van uw asielrelaas volledig onderuit. Ook wat betreft uw eigen situatie volgend op de vervolgingsfeiten overtuigen uw verklaringen niet. Zo valt op dat u het land niet ontvlucht bent toen uw vader bedreigingen had ontvangen van de taliban vanwege het werk van uw broer. Daarenboven hebben u en uw familie al die tijd nadien ook geen problemen meer ondervonden met de taliban (CGVS, p. 15-16). Dit laat vermoeden dat er geen actuele vrees meer bestaat vanwege het profiel van uw broer. Als dit immers wel het geval was geweest, hadden de taliban uw familie niet al die tijd ongemoeid gelaten.

Ten derde haalt u aan problemen te hebben gekend met Daesh omdat u uw paternale neef, Y. (...), en twee van zijn collega's naar het ziekenhuis bracht nadat ze door Daesh werden aangevallen. Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen dermate vaag en onwaarschijnlijk bleken te zijn, dat ze niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Om te beginnen doet het verbazen dat het nog zo'n acht à tien dagen heeft geduurd alvorens Daesh u heeft aangemaand om zich te presenteren (CGVS, p. 17). U geeft aan een duidelijk vermoeden te hebben dat dit het gevolg was van het feit dat u uw neef en zijn twee collega's naar het ziekenhuis had gevoerd (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt Daesh hier ook van op de hoogte te zijn omdat ze u achterna hebben gezeten (CGVS, p. 17). Dat ze dan nog enige tijd zouden hebben gewacht om hier vervolg aan te geven, is bedenkelijk. Al even bedenkelijk is de vaststelling dat uw vader het advies aan u gaf om gewoon verder te doen met uw werk, wetende dat Daesh u had opgeroepen om zich bij hen te komen presenteren (CGVS, p. 17). Drie dagen later kreeg u een dreigbrief, waarin dezelfde boodschap stond geschreven (CGVS, p. 18, 22). Ook dan bleef u ervoor kiezen om in het dorp te blijven. U verklaart dat u zich verborgen hield en heel vaak thuis bleef (CGVS, p. 18). Dat u uit voorzorgsmaatregel voornamelijk thuis bleef, valt immers helemaal niet ernstig te worden genomen aangezien het logisch leek dat Daesh uw thuis als eerste plek zou komen doorzoeken. Per slot van rekening geeft u aan dat uw zus B. (...) in een ander dorp woont, Masina (CGVS, p. 12), een plek waar u mogelijks beter uit het vizier van Daesh kon blijven. Dat u ervoor koos onder te duiken in uw eigen dorp is dan ook vreemd, omdat Daesh op de hoogte was van waar u woonde, en het zou dan ook logisch zijn dat ze u daar als eerste zouden komen zoeken. Verder is het opmerkelijk dat er na vertaling van de dreigbrief is gebleken de Islamitische datum die erop genoteerd staat overeenkomt met 21 februari 2016 (zie administratief dossier, groene map). Dat is een datum lang voor uw aankomst in België, op 03 januari 2022 (zie administratief dossier). Aangaande uw reistijd, dat gezien de tegenstrijdigheid met uw DVZ verklaring al twijfelachtig wordt geacht (zie supra), valt het niet te ontkennen dat deze dreigbrief een lange tijd geleden werd afgegeven. U verklaart dan wel tweeënhalf jaar in Iran te hebben verbleven, dan nog dringt de conclusie zich op dat u nog lange tijd na het ontvangen van deze dreigbrief in het dorp bent gebleven alvorens u besloot het land te verlaten.

Tot slot bent u ook vaag over de meest recente gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan toen u nog in Afghanistan was. U verklaart dat enkele personen binnen in uw boerderij waren gekomen (CGVS, p. 18). U zag die personen de boerderij naderen, en besloot via een lader, samen met N. (...) en Na. (...), te vluchten naar de berg. Dat u nog voordat ze jullie konden zien, er in geslaagd waren te ontsnappen, hoewel deze indringers zich al in de buurt van uw boerderij bevonden, is opvallend. Bovendien is het ook een vreemd gegeven dat u deze mensen omschrijft als dorpelingen en niet Daesh (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen valt er niet meteen een link te leggen met uw eerdere problemen met Daesh. Indien het werkelijk om Daesh ging, is het vreemd dat ze nadat ze uw kippenboerderij hadden bezocht en u niet hadden gevonden, u niet zijn gaan zoeken in uw ouderlijk huis, maar er meteen vandoor zijn gegaan (CGVS, p. 18). Daarbij doet het ook de wenkbrauwen fronsen dat uw moeder nog steeds in hetzelfde dorp woont (CGVS, p. 12), en u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat het 'oké' ging met uw familie en

dat u toen geen enkele melding maakte van noemenswaardige problemen (CGVS, p. 15). Een verklaring die vreemd kan worden gevonden in het licht van de problemen waarvan u beweert dat u en uw familie mee te maken kregen. Bovendien verklaart u ook dat uw vader na uw vertrek werd vermoord, en ook uw kippenboerderij in brand werd gestoken (CGVS, p. 19, 21). Alle voorgaande observaties omtrent uw geloofwaardigheid indachtig kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat uw verklaringen hierover louter blote beweringen betreffen die niet op waarheid berusten.

Ter volledigheid merkt het CGVS ook nog op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit gezegd zijnde heeft u in zowel Bulgarije als Oostenrijk wel reeds een aanvraag om internationale bescherming ingediend, nadat uw vingerafdrukken er werden afgenomen. Het feit dat u er uw asielprocedure niet hebt afgewacht en besloot verder te reizen naar België en u alsook heeft nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Wat er ook van zij; beide vaststellingen plaatsen de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees reeds stevig op de helling.

De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven. Derhalve kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zich op de bovenstaande appreciatie te werpen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een

open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjijtische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke

situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de

machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets

te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 11 maart 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban", 14 december 2023.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.1. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft verklaringen of verduidelijkingen op de door de CGVS opgemerkte ongeloofwaardigheden, vaagheden en zogenaamde tegenstrijdigheden. Hij meent dat het onredelijk is hem een aantal onwetendheden te verwijten. Verzoeker stelt in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2 Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker betoogt dat uit verschillende rapporten blijkt dat de reeds erg precare veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar verslechterd is onder het talibanbewind. Hij citeert uit het statement van N. Broadhurst bij de veiligheidsraad op 20 december 2022. Ook Amnesty International en de UNHCR bevestigen in 2023 de bevindingen over grove mensenrechtenschendingen. Verzoeker citeert verder uit rapporten van Amnesty International, UNHCR, de Raad van de EU, ECRE, en UNAMA inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst vervolgens naar de opinie van de Raad van de Europese Unie die eveneens de verslechtering anno 2023 aankaarten. Verzoeker meent dat hij onmogelijk kan terugkeren en er een menswaardig leven kan leiden zonder gevaar voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 van het EVRM. Verzoeker benadrukt ook zijn huidige omstandigheden, met name zijn verblijf van bijna 2 jaar in België en het feit dat hij volledig verwesterd is. Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting aangaande de situatie van personen die als 'verwesterd' kunnen beschouwd worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie van onder meer UNHCR, NANSSEN, HRW en Amnesty International, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een video afkomstig van de taliban. Verzoeker argumenteert dat verschillende bronnen aantonen dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker meent verder dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie over de veiligheidssituatie en de taliban, afkomstig van onder meer UNHCR, NANSSEN en EASO/EUAA. Verzoeker wijst op de toename van onschuldige burgerslachtoffers sedert eind vorig jaar tot begin van dit jaar. Waar de CGVS enkel cijfers aanhaalt die spreken over de incidenten van 2021-2022, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek. Verzoeker benadrukt dat er tot op heden geen duidelijk standpunt gekend is van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen. Hij citeert uit het EUAA-rapport van januari 2023. Ook de UNHCR onderlijnt het willekeurig beleid toegepast door de taliban. Er kan door verweerder bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker geen risico loopt omwille van zijn terugkeer uit het Westen, gepaard met een verwesterd profiel.

4.3. Beoordeling

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie niet an sich impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verweerder besluit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De motivering steunt op volgende elementen:

-verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door tegenstrijdige verklaringen. De CGVS is verbaast dat verzoeker bij de DVZ enkel en alleen een vrees ten aanzien van Daesh verklaarde (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, vraag 5). Hij maakte geen melding van het feit dat hij door de Taliban werd bedreigd: *“Daar waar u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart problemen te hebben gekend met de Taliban vanwege de job van uw broer als klusjesman bij het hooggerechtshof, is hier geen enkel spoor van te bekennen in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ (CGVS, p. 15-16).”*

-het is eigenaardig dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat zijn vader zo'n 3 dagen voor verzoekers vertrek werd gedood door Daesh (zie administratief dossier, verklaring DVZ, vraag 13). Bij het CGVS stelt verzoeker het verloop van de gebeurtenissen anders voor en valt het op dat hij hierover moeilijk op coherente wijze kan vertellen: *“Gevraagd wanneer uw vader is overleden, zegt u dat hij zo'n drie à vier jaar geleden is overleden (CGVS, p. 11). Dit situeert u vervolgens een jaar voor uw vertrek. Evenwel is het opvallend dat u tijdens het uit de doeken doen van uw verhaal op het Commissariaat-generaal geen melding maakt van deze gebeurtenis. Uit uw asielrelaas komt duidelijk naar voren dat uw vader nog samen met uw schoonbroer naar de stad was gegaan om u via een smokkelaar naar een veilige regio te brengen (CGVS, p. 19). Deze vaststelling strookt dan ook niet met uw verklaring dat hij een jaar voor uw vertrek is overleden.”*

-het is vreemd dat verzoeker initieel verklaarde dat hij 10 maanden onderweg was van Afghanistan naar België (zie administratief dossier, verklaring DVZ, vraag 37), terwijl uit zijn voorgaande verklaring blijkt dat hij enige tijd in Iran is verbleven: *“Hiernaar gevraagd, stelt u ook zo'n tweeënhalf jaar in Iran te zijn verbleven, dat u dan 10 maanden onderweg zou zijn geweest lijkt helemaal niet te kloppen (CGVS, p. 21). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze u niet de vraag hebben gesteld hoe lang u in elk land bent gebleven, waardoor u gewoon zei dat u tien maanden onderweg was (CGVS, p. 21).”*

-dat verzoeker de gebeurtenissen maar moeilijk op coherente wijze kan brengen roept ernstige twijfels op over de waarachtigheid van zijn asielrelaas: *“Nochtans wordt er door de DVZ specifiek gevraagd naar alle plaatsen en landen waar u bent doorgereisd alvorens u in België aankwam, én vragen ze ook telkens naar de datum van binnenkomst en vertrek. Dat ze u bovendien ook vertelden dat u over bepaalde zaken vaag moest blijven, slaagt al helemaal nergens op (CGVS, p. 21).”* Verzoeker laat dit motief ongemoeid.

-er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten die voortvloeien uit het profiel van zijn broer: *“U komt in wezen niet verder dan blote beweringen wanneer u vertelt over de door u beweerde problemen die volgen uit het werkprofiel van uw broer. (...) Zo is het in de eerste plaats vreemd dat u beweert problemen te hebben gekend met zowel de Taliban als Daesh vanwege de job van uw broer (CGVS, p. 15). Zowel de Taliban als Daesh zouden naar de dorpsouderen zijn gegaan om te vragen dat uw broer zou stoppen met zijn werk, maar vervolgens zouden enkel en alleen nog maar de Taliban verdere acties hebben genomen (CGVS, p. 15-16). Eens Daesh naar de dorpsouderen zijn gegaan, kwam er geen verder vervolg meer aan deze bedreiging.”*

-het mag verbazing wekken dat verzoeker ook nog eens ter bevestiging vraagt of hij wel zeker Daesh heeft vermeld bij het vertellen van de gebeurtenissen (CGVS, p. 15): *“Het valt nauwelijks ernstig te nemen en komt allesbehalve doorleefd over dat u niet bij machte bent hier spontaan over te vertellen.”* Verzoeker laat deze vaststelling ongemoeid.

-het feit dat verzoeker nadien verklaart dat Daesh niet veel tijd gaven, komt vreemd over, aangezien verzoeker nadien helemaal geen gewag meer maakt van bedreigingen die zouden hebben gevolgd nadat Daesh de dorpsouderen hadden geraadpleegd. Verzoeker laat dit motief ongemoeid.

-over de dreiging zelf stelt verweerder vast: *“Zo is eigenaardig dat de Taliban eerst nog hadden gezegd dat uw broer moest stoppen met zijn werk, om een week later het toefelijke voorstel te doen dat hij wel nog zou kunnen blijven verder werken, maar hij in dat geval als spion voor de Taliban zou moeten werken (CGVS, p. 15). Deze plotselinge wending doet weliswaar de wenkbrauwen fronsen. Op dat moment kon uw vader nog geen antwoord geven aan de Taliban omdat uw broer niet thuis was (CGVS, p. 15). Een week later zijn ze dan nogmaals langsgekomen om te polsen naar dat antwoord (CGVS, p. 15-16). Daarbij lieten ze jullie ook weten dat ze de kosten van het gezin zouden vergoeden indien uw broer voor hen zou werken (CGVS, p. 16). Dat de Taliban dergelijke geduldige en toch wel naïeve houding zouden aannemen tegenover iemand die banden heeft met de overheid, komt eerder ongerijmd over.”* Verzoeker laat dit motief ongemoeid.

-kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de reactie van verzoekers broer op voormeld voorstel: "Gegeven de context dat uw broer in het vizier van de taliban was beland, is het een vreemde vaststelling dat uw broer er voor koos om van zijn werkplek in Kabul terug te keren naar het dorp (CGVS, p. 16). Daarbovenop kan zijn onbegripvolle reactie op de bezorgdheid die er heerste onder uw familie maar moeilijk overtuigen. Zowel uw vader als moeder maken hem duidelijk dat ze bang zijn voor de mogelijke gevolgen die er voor hen zouden ontstaan indien uw broer niet zou ingaan op hun voorstel, maar toch blijft uw broer voet bij stuk houden (CGVS, p. 16). Dat hij bereid is om zo'n groot risico te nemen, met alle mogelijke gevolgen van dien voor zijn familie, is onaannemelijk. Uw broer zegt geen spion te kunnen zijn omdat hij dan zelf het risico zou lopen te worden opgepakt door de overheid (CGVS, p. 16). Maar ook het werk stoppen zou voor hem geen optie zijn omdat hij daar hard voor gestudeerd heeft en harde tijden heeft gekend (CGVS, p. 16). Hij is dan ook niet bereid om terug in de velden te komen werken. Nochtans was uw broer ook als arbeider tewerkgesteld bij het hooggerechtshof. Zodoende, rekening houdend met de motieven en beweegredenen van uw broer om niet in te stemmen met hetgeen de taliban voorstelden, is het niet alleen onbegrijpelijk, maar ook onverklaarbaar waarom uw broer zulk groot risico zou nemen. Al zeker niet aangezien uw vader ook nog eens de drastische beslissing nam om hem niet langer als zijn zoon te beschouwen vanwege zijn beslissing (CGVS, p. 16)."

-verzoeker geeft ook aan dat alle contact met zijn broer werd verbroken (CGVS, p. 16), dat verzoeker nog in staat was om hem in Iran te ontmoeten doet dan ook verwonderen (CGVS, p. 13): "Hiernaar gevraagd, stelt u dat uw broer nog in contact stond met dorpsgenoten, maar blijft het echter onduidelijk hoe hij tot bij u was geraakt in Iran (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd, kan u nog steeds geen duiding geven en verklaart u dat uw broer te weten was gekomen dat uw vader om het leven was gekomen en hij vervolgens contact had opgenomen met de man van uw zus (CGVS, p. 20)." Verzoeker laat dit motief ongemoed.

-de drastische stap om het land te verlaten, zonder dat verzoeker melding maakt van andere ernstige feiten waarmee zijn broer werd geconfronteerd, raakt kant noch wal: "U verklaart ook verschillende keren dat de dood van uw vader de aanleiding is geweest voor uw broer om het land te verlaten (CGVS, p. 13, 20). Dergelijke reactie houdt echter weinig steek gezien zijn eerdere houding ten aanzien van zijn vader, en het feit dat het contact al enige tijd was verbroken." Verzoeker laat dit motief ongemoed.

-het valt op dat verzoeker het land niet ontvlucht is toen zijn vader bedreigingen had ontvangen van de taliban vanwege het werk van zijn broer: "Daarenboven hebben u en uw familie al die tijd nadien ook geen problemen meer ondervonden met de taliban (CGVS, p. 15-16). Dit laat vermoeden dat er geen actuele vrees meer bestaat vanwege het profiel van uw broer. Als dit immers wel het geval was geweest, hadden de taliban uw familie niet al die tijd ongemoed gelaten." Verzoeker laat deze vaststelling motief ongemoed.

-verzoekers verklaringen aangaande de problemen met Daesh omdat hij zijn neef, en 2 van zijn collega's naar het ziekenhuis bracht nadat ze door Daesh werden aangevallen zijn niet geloofwaardig: "Om te beginnen doet het verbazen dat het nog zo'n acht à tien dagen heeft geduurd alvorens Daesh u heeft aangemaand om zich te presenteren (CGVS, p. 17). U geeft aan een duidelijk vermoeden te hebben dat dit het gevolg was van het feit dat u uw neef en zijn twee collega's naar het ziekenhuis had gevoerd (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt Daesh hier ook van op de hoogte te zijn omdat ze u achterna hebben gezeten (CGVS, p. 17). Dat ze dan nog enige tijd zouden hebben gewacht om hier vervolg aan te geven, is bedenkelijk. Al even bedenkelijk is de vaststelling dat uw vader het advies aan u gaf om gewoon verder te doen met uw werk, wetende dat Daesh u had opgeroepen om zich bij hen te komen presenteren (CGVS, p. 17). Drie dagen later kreeg u een dreigbrief, waarin dezelfde boodschap stond geschreven (CGVS, p. 18, 22). Ook dan bleef u ervoor kiezen om in het dorp te blijven. U verklaart dat u zich verborgen hield en heel vaak thuis bleef (CGVS, p. 18). Dat u uit voorzorgsmaatregel voornamelijk thuis bleef, valt immers helemaal niet ernstig te worden genomen aangezien het logisch leek dat Daesh uw thuis als eerste plek zou komen doorzoeken. Per slot van rekening geeft u aan dat uw zus B. (...) in een ander dorp woont, Masina (CGVS, p. 12), een plek waar u mogelijks beter uit het vizier van Daesh kon blijven. Dat u ervoor koos onder te duiken in uw eigen dorp is dan ook vreemd, omdat Daesh op de hoogte was van waar u woonde, en het zou dan ook logisch zijn dat ze u daar als eerste zouden komen zoeken."

-het is opmerkelijk dat er na vertaling van de dreigbrief is gebleken de islamitische datum die erop genoteerd staat overeenkomt met 21 februari 2016 (zie administratief dossier, groene map): "Dat is een datum lang voor uw aankomst in België, op 03 januari 2022 (zie administratief dossier). Aangaande uw reistijd, dat gezien de tegenstrijdigheid met uw DVZ verklaring al twijfelachtig wordt geacht (zie supra), valt het niet te ontkennen dat deze dreigbrief een lange tijd geleden werd afgegeven. U verklaart dan wel tweeënhalf jaar in Iran te hebben verbleven, dan nog dringt de conclusie zich op dat u nog lange tijd na het ontvangen van deze dreigbrief in het dorp bent gebleven alvorens u besloot het land te verlaten."

-verzoeker is vaag over de meest recente gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan toen hij nog in Afghanistan was: "U verklaart dat enkele personen binnen in uw boerderij waren gekomen (CGVS, p. 18). U zag die personen de boerderij naderen, en besloot via een lader, samen met N. (...) en Na. (...), te vluchten

naar de berg. Dat u nog voordat ze jullie konden zien, er in geslaagd waren te ontsnappen, hoewel deze indringers zich al in de buurt van uw boerderij bevonden, is opvallend. Bovendien is het ook een vreemd gegeven dat u deze mensen omschrijft als dorpelingen en niet Daesh (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen valt er niet meteen een link te leggen met uw eerdere problemen met Daesh. Indien het werkelijk om Daesh ging, is het vreemd dat ze nadat ze uw kippenboerderij hadden bezocht en u niet hadden gevonden, u niet zijn gaan zoeken in uw ouderlijk huis, maar er meteen vandoor zijn gegaan (CGVS, p. 18). Daarbij doet het ook de wenkbrauwen fronsen dat uw moeder nog steeds in hetzelfde dorp woont (CGVS, p. 12), en u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat het 'oké' ging met uw familie en dat u toen geen enkele melding maakte van noemenswaardige problemen (CGVS, p. 15). Een verklaring die vreemd kan worden gevonden in het licht van de problemen waarvan u beweert dat u en uw familie mee te maken kregen. Bovendien verklaart u ook dat uw vader na uw vertrek werd vermoord, en ook uw kippenboerderij in brand werd gestoken (CGVS, p. 19, 21). Alle voorgaande observaties omtrent uw geloofwaardigheid indachtig kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat uw verklaringen hierover louter blote beweringen betreffen die niet op waarheid berusten."

-ter volledigheid merkt het CGVS op dat verzoeker na zijn aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen: *"Dit gezegd zijnde heeft u in zowel Bulgarije als Oostenrijk wel reeds een aanvraag om internationale bescherming ingediend, nadat uw vingerafdrukken er werden afgenomen. Het feit dat u er uw asielprocedure niet hebt afgewacht en besloot verder te reizen naar België en u alsook heeft nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming."* Verzoeker laat dit motief ongemoeid.

Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar – zoals ook blijkt uit wat hieronder volgt – geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

Verzoeker citeert uit de verhoorverslagen om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hij betoogt dat zijn dorp in het midden lag van de Daesh en de taliban waardoor hij problemen ervaarde met beide groeperingen. De korte gehoren bij de DVZ verlopen in een zeer snel tempo en verzoekers worden herhaaldelijk onderbroken door de medewerker van DVZ met de mededeling dat zij over voldoende tijd zullen beschikken om alle details uit de doeken te doen bij hun groot onderhoud bij de CGVS. Derhalve heeft verzoeker niet volledig zijn problemen kunnen bespreken, maar heeft hij dit wel uitgebreid toegelicht tijdens zijn groot onderhoud. Het is aldus omwille van de modus operandi van de verwerende partij dat er een onvolledig relaas wordt genoteerd en er essentiële details ontbreken. Zij besluit achteraf dan tot één dan wel meerdere tegenstrijdigheden die er de facto geen zijn.

De vaststellingen van verweerder vinden steun in het dossier. Verzoeker doet met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summier post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden en/of ongeloofwaardigheden in de bestreden beslissing. Te dezen dient benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Wat betreft de dood van zijn vader, benadrukt verzoeker dat dit een jaar voor zijn vertrek was en dat hij werd vermoord door onbekenden. Verzoeker voegt eraan toe dat hij nooit heeft gespecificeerd welke groepering achter de moord van zijn vader zat. De Raad stelt vast dat dit betoog niet relevant is aangezien verweerder dit element niet betwist. In de beslissing wordt gesteld: *"Een jaar na uw vertrek werd uw vader door onbekende personen doodgeschoten."*

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij 2,5 jaar in Iran heeft verbleven, maar de 10 maanden waarover hij sprak tijdens het klein onderhoud bij de DVZ, verwijst naar de duurtijd in het totaal van de reis en niet de periodes van verblijf in andere landen. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij niet uitgebreid moest vertellen over de reisweg en dit eerder haastig werd overlopen.

Met dit betoog haalt verzoeker volgend motief niet onderuit: *“Aansluitend kan het ook vreemd worden bevonden dat u initieel verklaarde dat u 10 maanden onderweg was van Afghanistan naar België (zie administratief dossier, verklaring DVZ, vraag 37), terwijl uit uw voorgaande verklaring blijkt dat u toch enige tijd in Iran bent verbleven. Hiernaar gevraagd, stelt u ook zo’n tweeënhalf jaar in Iran te zijn verbleven, dat u dan 10 maanden onderweg zou zijn geweest lijkt helemaal niet te kloppen (CGVS, p. 21). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze u niet de vraag hebben gesteld hoe lang u in elk land bent gebleven, waardoor u gewoon zei dat u tien maanden onderweg was (CGVS, p. 21). Nochtans wordt er door de DVZ specifiek gevraagd naar alle plaatsen en landen waar u bent doorgereisd alvorens u in België aankwam, én vragen ze ook telkens naar de datum van binnenkomst en vertrek. Dat ze u bovendien ook vertelden dat u over bepaalde zaken vaag moest blijven, slaat al helemaal nergens op (CGVS, p. 21).”*

De Raad volgt de pertinente conclusie van verweerder: *“Dat u de gebeurtenissen maar moeilijk op coherente wijze kunt brengen roept ernstige twijfels op over de waarachtigheid van uw asielrelaas. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen in de tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan hebben. Gelet op deze tegenstrijdigheden die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er bijgevolg worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds op fundamentele wijze wordt ondermijnd.”*

Met betrekking tot de vervolgingsfeiten omwille van het werk van zijn broer betoogt verzoeker dat het laks optreden van de Daesh bezwaarlijk aan verzoeker kan worden verweten. Aangaande het voorstel van de taliban voor verzoekers broer, vraagt hij zich af waarom dit een merkwaardig voorstel is. Immers, de taliban is gekend voor haar methodes via een spionnennetwerk en het profiel van de broer van verzoeker was aldus geschikt om informatie van binnen de overheid te verkrijgen. Verzoeker verwijst in dit kader naar een Noors landenrapport uit 2017.

Dit betoog doet geen afbreuk aan volgend pertinent motief dat steun vindt in het dossier en wordt gevolgd door de Raad: *“Gegeven de context dat uw broer in het vizier van de taliban was beland, is het een vreemde vaststelling dat uw broer er voor koos om van zijn werkplek in Kabul terug te keren naar het dorp (CGVS, p. 16). Daarbovenop kan zijn onbegripvolle reactie op de bezorgdheid die er heerste onder uw familie maar moeilijk overtuigen. Zowel uw vader als moeder maken hem duidelijk dat ze bang zijn voor de mogelijke gevolgen die er voor hen zouden ontstaan indien uw broer niet zou ingaan op hun voorstel, maar toch blijft uw broer voet bij stuk houden (CGVS, p. 16). Dat hij bereid is om zo’n groot risico te nemen, met alle mogelijke gevolgen van dien voor zijn familie, is onaannemelijk. Uw broer zegt geen spion te kunnen zijn omdat hij dan zelf het risico zou lopen te worden opgepakt door de overheid (CGVS, p. 16). Maar ook het werk stoppen zou voor hem geen optie zijn omdat hij daar hard voor gestudeerd heeft en harde tijden heeft gekend (CGVS, p. 16). Hij is dan ook niet bereid om terug in de velden te komen werken. Nochtans was uw broer ook als arbeider tewerkgesteld bij het hooggerechtshof. Zodoende, rekening houdend met de motieven en beweegredenen van uw broer om niet in te stemmen met hetgeen de taliban voorstelden, is het niet alleen onbegrijpelijk, maar ook onverklaarbaar waarom uw broer zulk groot risico zou nemen. Al zeker niet aangezien uw vader ook nog eens de drastische beslissing nam om hem niet langer als zijn zoon te beschouwen vanwege zijn beslissing (CGVS, p. 16).”* Ook de verwijzing naar een Noors landenrapport uit 2017 doet hieraan geen afbreuk aangezien, zoals reeds vastgesteld, er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen over de vervolgingsfeiten die voortvloeien uit het profiel van zijn broer.

Verzoeker betoogt: *“Wat betreft het woordje “dorpelingen” merkt verzoekende partij op dat zij de term “dorpelingen” gebruikte in plaats van Daesh omdat zij eerst dacht dat het dieren waren die zulke zware stappen zette, maar na nader onderzoek bleek dat het “mensen” waren.”*

Dit betoog doet geen afbreuk aan volgend pertinent motief dat steun vindt in het dossier en wordt gevolgd door de Raad: *“Bovendien is het ook een vreemd gegeven dat u deze mensen omschrijft als dorpelingen en niet Daesh (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen valt er niet meteen een link te leggen met uw eerdere problemen met Daesh. Indien het werkelijk om Daesh ging, is het vreemd dat ze nadat ze uw kippenboerderij hadden bezocht en u niet hadden gevonden, u niet zijn gaan zoeken in uw ouderlijk huis, maar er meteen vandoor zijn gegaan (CGVS, p. 18). Daarbij doet het ook de wenkbrauwen fronsen dat uw moeder nog steeds in hetzelfde dorp woont (CGVS, p. 12), en u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat het ‘oké’ ging met uw familie en dat u toen geen enkele*

melding maakte van noemenswaardige problemen (CGVS, p. 15). Een verklaring die vreemd kan worden gevonden in het licht van de problemen waarvan u beweert dat u en uw familie mee te maken kregen."

Met betrekking tot de dreigbrief betoogt verzoeker louter dat hij reeds in Iran was toen de dreigbrief toekwam. Dit betoog doet geen afbreuk aan volgend pertinent motief dat steun vindt in het dossier en wordt gevolgd door de Raad: *"Het is opmerkelijk dat er na vertaling van de dreigbrief is gebleken de Islamitische datum die erop genoteerd staat overeenkomt met 21 februari 2016 (zie administratief dossier, groene map). Dat is een datum lang voor uw aankomst in België, op 03 januari 2022 (zie administratief dossier). Aangaande uw reistijd, dat gezien de tegenstrijdigheid met uw DVZ verklaring al twijfelachtig wordt geacht (zie supra), valt het niet te ontkennen dat deze dreigbrief een lange tijd geleden werd afgegeven. U verklaart dan wel tweeënhalf jaar in Iran te hebben verbleven, dan nog dringt de conclusie zich op dat u nog lange tijd na het ontvangen van deze dreigbrief in het dorp bent gebleven alvorens u besloot het land te verlaten."*

Het komt aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt in concreto aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoeker het overgrote deel van de motieven niet aanvecht. De Raad wijst erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door verzoeker neergelegde documenten op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt. Verzoeker slaagt er niet in de vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn profiel, met name dat hij bijna anderhalf jaar in België verblijft en volledig 'verwesterd' is. Hij verwijst dienaangaande naar landeninformatie en rechtspraak.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de

leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken.

Zoals reeds eerder aangehaald, bracht uw advocaat enkel een verklaring van uw werkgever in België aan waaruit uw contact met varkensvlees en alcoholische dranken blijkt. Hiermee tracht hij uw verwestering aan te tonen. Met een dergelijk summier betoog maakt u, die nog maar twee jaar in België bent en uw vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, evenwel niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. U stelt zelf op zestienjarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, maar gezien de twijfels omtrent uw leeftijd was dit allicht op hogere leeftijd. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u naar school geweest in Afghanistan (CGVS, p. 5), en verklaart u nog in contact te staan met uw familie die nog in Afghanistan verblijven en aldus beschikt u er nog over een netwerk (CGVS, p. 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Verzoeker voert aan dat hij 'verwesterd' is en vervolging te vrezen in geval van terugkeer.

Hij wijst erop dat hij in België werkt. Hij brengt een arbeidscontract, loonfiches en een aanbevelingsbrief van zijn werkgever bij.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en zijn tewerkstelling toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, en dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan 2 jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, wat niet het geval is.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In zijn tweede middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in

Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij inmiddels verwesterd is. Hij vreest dat de taliban hem wel degelijk zullen beschouwen als afvallige. Verzoeker wijst op de perceptie van de Afghaanse bevolking die hem als verwesterd kunnen zien, wat verder gaat dan de vraag of hij zich terug kan aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker wijst tevens naar het rapport Nansen waaruit blijkt dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van december 2023.

De commissaris-generaal heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie in casu en het feit dat hij verwesterd is, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de

gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsovername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat er het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022 doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De Raad is er zich van bewust dat verzoeker nog jong was toe hij vertrok doch verzoeker laat na om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2021 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, met wie hij nog regelmatig contact onderhoudt (CGVS, p. 9). Deze familieleden kunnen hem desgevallend informeren over de veranderingen in de sociale normen, ten gevolge van de machtsovername door de taliban.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat zij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC